

1998. július - I. évfolyam, 7. szám

Itt a nyár, de nem mindenki tölti az idejét tóparti hasonfekvéssel. Egyik társunk érdekesnek találtatott a papi avatásra. A jeles esemény a június 21-én tartandó Litha ünnepen zajlott le, amely a nyári napforduló és a tűz ünnepe. Ettől a naptól fogva csökken a nappali órák száma és növekszik az éjszaka hatalma.

Gratulálunk a továbblépéshez, reméljük, ez a siker a többieket is arra buzdítja, érdekes tanulni és elfogadni a segítséget.

- Nayah és Osara -

Tartalomjegyzék

A világtozás

Dinschenechas

Kínai univerzalizmus

A mágusok eszközei 3. rész – A pálca

Mágia a zenében – Sacred Spirit

Versek

Vámpírok – 1. rész

Könyvismertető – Daniel Keys Moran: A Gyűrű

A világtojás

Sok teremtésmítoszban találkozhatunk a tojás szimbólummal. Többek között a sintoizmusban, a sumér, a görög, az egyiptomi, a hindu, a kínai és a finn mitológiákban.

A világtojás a kozmikus születés jelképe, feltöretlenül általában androgün jellegű, de lehet női jelkép is, a megújulás, születés és a Föld jeleként. A történetek szerint általában egy madár vagy kígyó alakú istenségtől megtermékenyülve a női istenség, szintén állat alakban tojja az őstojást, amiből a világ keletkezik. Esetenként az ősvízből a szárazra felhozott tojásból kel ki az első ember, általában a Napisten, aki később agyagból újabb tojásokat formál, vagy saját magát megtermékenyíti, esetleg kettéosztja, megteremtve ezzel a többieket.

A Tojás **Plinius** leírásában egy olyan kis mágikus eszköz volt, melyet a gall druidák *anguinum*-nak neveztek és állítólag kígyók nyálából készítették. Ezt az összegyűrt galacsint gyógyításra és a negatív energiák pozitívvá alakítására használták.

A **Fényistenek**, a teremtőnek **nő-elvű keletkezés-mítoszai** közé sorolhatók azok, amikor tojásból, lótuszból születik meg. A lótusz a víz, a nőiesség szimbóluma, ugyanígy a tojás, az anyaméh jelképe. A tojás sárgájából (Nap) lesz azután a férfi, fehérjéből (Hold) pedig a női princípium.

Egy **inka** mítosz szerint az emberiséget három tojásból alkotta meg Pachacamac, a teremtő isten. Aranytojásból az inka családját és az uralkodó réteget, ezüsttojásból az asszonyaikat, az emberiség többi része pedig a réztojásból jött elő.

Az **egyiptomi**knál több kozmogóniában is felbukkan az őstojás. A fáraó Horus megtestesítője a földi világban, az emberiség ura. Horus egy lótusz bimbójából született, és ezzel örök ifjúságot kapott. Ra, a Napisten egy tojásból született. A bennu az egyiptomi mitológia legendás madara, mely lángok között kel életre, és minden 500 évben egyszer fészket épít egy obeliszk tetején, ahol lerakja tojását. Mikor a tojás héja repedezni kezd, a bennut felemésztik a lángok, és a tojásból újjászületve száll fel. Hermopolis kozmogóniájában nyolc isten alkotja a teremtés előtti káosz első négy istenpárját, az ősmocsár teremtményeit. Az ősvízből kiemelkedő ősdombon általuk létesül az őstojás, és abból kel ki az ősmadár.

Az **akkád** mitológiában egészen elrejtve leljük fel az őstojást: Az istenek női méheket teremtenek, melyeket bunkósbottal feltörve "agyag" bújik elő, ez 9 nap után válik férfivá és nővé.

A **finn** teremtésmítosz, a Kalevala első éneke így mutatja be a világtojás széttörését:

"Tört tojásnak alsó fele
Válik alsó földfenékké,

Tört tojásnak felső fele
A felettünk való éggé,
Sárgájának felső fele
Fényes nappá fenn az égen,
Fehérjének felső fele
A halovány holddá lészen."

A **görög** mondavilág egy kevésbé ismert momentuma az a részlet, amikor a Khaosz, a világ ősalapota uralkodott a Földön, melyre a Nüx, a sötétség borult. Egy légáramlat megtermékenyítette a Khaoszt, az így keletkezett ezüsttojásból született meg Erósz, a szeretet. Erósz azonban elborzadva magányától visszabújt az ezüsttojásba, onnan hívta életre Uranoszt, az eget, és Gaiát, a földet. Az ikrek, Castor és Pollux szintén tojásból keltek ki. Az orphikus kultuszok tanítása szerint "Isten teremtett mindent... (és) az alaktalan tömeget tojássá formálta, amelyből minden dolog keletkezett."

A Távols-Kelet mítoszai közül többen is visszaköszönt a világtojás. **Indiában** a mindent átható

leheletet és a mindent magába rejtő vizet tartották együttesen mindennek a teremtőjének, a hiranja-garbha (arany-embrió, aranytojás) által. Ebből jelent meg azután Brahma, a Teremtő. Egy másik mítosz szerint Visnu, a világtengeren nyugvó istenség köldökéből egy lótvsvirág nőtt ki, és Brahma ezen át jelent meg, ez szintén nem más, mint a világtojás módosult változata, akárcsak az egyiptomi Hórusz esetében.

A **japán** mítoszok szerint kezdetben In és Jo, a férfi és a női princípium együtt feküdt a kaotikus tojásban, amely azután kettévált: így keletkezett az ég és a föld.

Kínában úgy tartották, hogy Pan-ku, a világteremtő eleinte a mindenség sötét, tojás alakú káoszában élt, mintegy csíráként. Tizenhét év elteltével a tojás két részre oszlott: a tiszta és világos rész lett az ég, a nehéz és tisztátalan a föld. Ennek a mindenségben jelenlévő ősi kettősségnek a megörökítése a Jin-Yang szimbóluma. A Yang jelentése: fény, nappal, meleg, déli irány, erő, kisugárzás, férfiasság, aktivitás, élet, ég; a Jin jelentése pedig: sötétség, éjszaka, hideg, északi irány, gyengeség, befogadás, nőiesség, passzivitás, halál, föld. Pan-ku ezután megteremtette a világot, melyhez egy sárkány, egy fónix, egy unikornis és egy teknősbéka segédkezett.

A **magyar** mitológiában is megtalálható a világtojás, olyannyira, hogy a mai napig fennmaradt a tojás tisztelete a népi hiedelemben. A húsvét nem más, mint a termékenység és az élet kezdetének megünneplése tojásfestéssel, tojás ajándékozással.

A következő számban Adam Kadmonnal, a primordiális emberrel folytatódik a sorozat.

- Osara -

Dinschenechas

A kelta bárdok, filik és druidák hatalmas tudásának fontos részét képezte a **dinschenechas**, vagyis a helyek és a helynevek történeteinek ismerete. Írország két legfontosabb helyneve az Uisnech és a Meath, ezek eredete a királyok történeteiben szerepel.

Meath az ötödik tartomány, ahol az Ard Rí, vagyis a legfőbb király uralkodott. Itt található Uisnech dombja, ami az ország spirituális közepét képviselte, és ahonnan a király tett fogadalmat a négy égtáj felé.

Uisnech története egészen Mil fiaiig nyúlik vissza, akik a Tuatha Dé Danann, vagyis az isteni nép után érkeztek ír földre. Miután leigázták a tündéreket, letelepedtek, és ők lettek a mai írek ősei. Közöttük élt Midhe, Brath fia, aki Detha fia. Ő gyújtotta az első tüzet Írországban, ami 7 évig égett. A továbbiakban az ország minden tüzet erről gyújtották újra. Midhe és klánja minden házból disznót és gabonát kapott sarc fejében. Miután a

druidák ezt megelégték, irigységükben összefogtak Midhe és társai ellen. A klán észrevette a gyülekezést és a harcosok megtámadták a druidákat. Hogy ne beszélhessenek ellenük, kivágták a nyelvüket. Ezután Midhe egy földbe vájt üregben elégette ezeket, és ráült a hamura. Egészen addig ült rajta, míg az anyja oda nem kiáltott neki: Büszke (vagyis uisnech) lehetsz, hogy ott virrasztottál egész éjszaka! Ettől fogva a dombocska neve Uisnech, a középső tartományé pedig Midhe lett. Másik neve Meath, aminek jelentése öt, vagy ötödik.

Uisnech az a hely, ahol az **Élet Kútja**, vagy Forrása található. A történet szerint innen folyik elő tizenkét mágikus folyó az Alsó Világból. Ezen a helyen ásta el Midhe a druidák nyelvét, ez lehet hát a varázstudók mágikus "nyelvének" forrása is. Ezek a misztikus, világok közötti átjárók vagy kutak és a sámánutazások világfája az a kapocs, amely lehetővé teszi a mágus számára azt, hogy megismerje magát, és ezen keresztül hozzáférjen az egyes síkok, régiók és világok ismereteihez, tudásához.

Írország másik jelentős dombja **Tara**. Neve az idők folyamán többször megváltozott. Az első időszakban a Druim Descuin, vagyis a feltűnő, szembetűnő domb nevet viselte. Második nevét, a Liath Druim-ot egy Liath nevű Fir Bolg törzsfő után kapta, aki először tisztította meg a dombot az erdőtől. Az ezt követő időszakban szép dombnak, vagyis Druim Cain-nak, majd Cathar Crofinn-nek nevezték. Végül Mil egyik fiának, Eremonnak Téa nevű feleségéről kapta a Temair (angol Tara) nevet.

A különféle mesék és történetek gazdagsága és változatossága teszi ma is élővé a kelták leszármazottainak, legfőképpen az íreknek a hagyományait és jelrendszerét.

– *Nayah-*

A kínai univerzalizmus

Manapság, ahogy mind jobban terjed a világban a Vízöntő korszak új látásmódja, egyre több olyan, már régóta létező tudást, filozófiát lelnek világszerte, ami ezt a természetközeli, holisztikus világszemléletet tükrözi vissza, akár több ezer év mélyéből. Nem valami elfeledett, poros könyvtárak mélyén megbúvó tekercsekre kell gondolni, hanem olyan igazságokra, amelyek a szemünk előtt voltak eddig is, csak legfeljebb mi nem tekintettünk rájuk úgy, ahogy már eddig is megérdemelték volna.

Ezek egyik legöregebb képviselője a kínai univerzalizmus, ismertebb nevén a **taoizmus**. Ha valaki nekiáll, és fellapoz egy mitológiai, vagy bármilyen vallási tárgyú lexikont, azt találja benne, hogy a taoizmus egy fejletlen természetvallás, amely láthatatlan szellemek, és energiák eredőjének tartja az egész világegyetemet. Ez így van. Bár nem fejletlen, csakúgy, mint a többi természetvallás, de az univerzumot, mint önálló egészt valóban energiák összességének tartja. Ezt **Lao-Ce**, aki megalkotta a taoizmus alapvető könyvét a Tao-te-king-et, művében már az időszámításunk előtti V. -VI. században leírta, mint a világegyetem legalapvetőbb törvényeinek egyikét. Századunkban Albert Einstein volt az, aki újra felismerte ennek a törvénynek az igazát, és köré alkotta meg klasszikus elméleteit.

A taoizmus azt mondja ki, hogy a világ egy örökösen változó, dinamikus egész, melynek nincs olyan oka, és nincs olyan célja, amely a mi ismereteinkkel megérthető lenne, ezért az értelem az egész fölfogásakor csődöt mond. Helyette a bölcs emberek számára az érzelmeket ajánlja, mint eszközt a világ megértésére, és a helyes életút megtalálására. Maga a tao, mint szó a kínai nyelvben, a többi jelentése mellett, azt is jelenti, hogy út. Az egész filozófia, ezt az útkeresést van hivatva segíteni, hogy az ember megtalálja a helyét a társadalomban, a világban, és önmagában. Ezt az utat, amit meg kell találnunk, nem úgy kell elképzelni, mint egy kilométerkövekkel határolt országot, amiről le lehet térni, hanem inkább, mint a szúnyog röptét a széltől hajladozó nádasban. Minden helyzet egy és egyedi, minden rövid útszakasz időleges, ami a következő pillanatban valószínűleg már nem fog megfelelni nekünk. Egy örökké változó világban, egy örökké változó ember örökké változó útját.

Magát a változást, nem egy előre kiszámítható röppályaként értelmezi, hanem egy végtelen számú hatás alatt álló mozgás végeredményeként. Első hallásra talán érthetetlennek tűnik, és igaza van annak, aki így gondolja, mert ezt az egész folyamatot lehetetlen felfogni. Marad hát helyette az érzélem a megértésére.

Ha jól érzed magad a bőrödben, nyugodtnak, békésnek látod magad körül a világot és benne magadat, érzed, hogy a dolgaid, ügyeid szép lassan szárba szökkennek, mint az elvetett mag, akkor a saját utadat járod és a világgal közvetlen kapcsolatban állsz.

A világ és a benne létezők változásait is leírja, megkönnyítve a tájékozódást, és segítve a változtatást, ha körülmények ezt megkívánják, bár a régi kínai felfogás szerint az az igazi

mester, akinek semmit nem kell változtatnia a környezetén ahhoz, hogy a világ befogadja és vele együtt haladjon a céljai felé. Ez a **vej-vu-vej**, a cselekvés nélküli cselekvés, de erről inkább kicsit később beszélnek.

A változás fő okaként az örökké élő, egymás ellen küzdő, ám egymás nélkül nem létező kettősséget, a **Jint és Yangot** adja meg. Erről manapság sokat lehet hallani, mint a fény és árnyék, a halál és élet, és egyéb végletes dolgok kifejeződéseként. Van benne igazság, de a lényeg azért ennél kissé mélyebben fekszik.

Valóban a Jin a sötétség és a Yang a világos (hadd mondjam el itt, hogy egy magyar ember fülének szokatlanul hangzik, hogy a magas hangrendű Jin jelenti a sötétet, a mélyet, ..., a mély hangrendű Yang meg ezeknek az ellentétjét, de ez van, szokjuk meg. Az elfogadás is egy igen kiváló taoista erény), de ez csak úgy érvényes, ha megnézzük azt is, hogy mihez képest világos avagy sötét az illető dolog. Például a kínai orvoslás is osztályozza az emberi szerveket eszerint az elv szerint. A bőr, a test legkülső része Yang szerv, de ez is csak a mélyebben fekvő belső szervekhez képest igaz, mert a bőrfelület már például fel van osztva, mégpedig az elülső része Jin, és a hátoldali Yang. Igen, aki figyelt, annak úgy tűnik, hogy mintha meg lenne fordítva, pedig ez a jó megoldás. Tehát a domb teteje Yang, az alja Jin, a közepe meg attól függ, honnan nézem. A csúcsról Jin, a völgyből Yang. Lám csak, egy ilyen egyszerűnek tűnő dolgot hogy meg lehet bonyolítani.

A két ellentétes pólus, hogy még érdekesebb legyen a dolog, egymásban is elhelyezkedhet. Például a nappal az ugye Yang, az éjszaka Jin, de micsoda egy igen hevesen átmulatott éjjel? Nem mondhatjuk rá azt tiszta szívből, hogy Jin, főleg nem másnaposan, kialvatlanul. Nem is az, ez az a bizonyos Yang a Jinben. Ennyi tudás birtokában már biztosabban nekiláthatunk kifejtetni a taoizmus jelképét, a Tai Ji-t.

Már biztos látta mindenki, egy kör, benne középen egy S vonal, két oldala fekete és fehér, azokon belül pedig egy kisebb fehér kör, és egy fekete. Természetesen a fehér kis kör a fekete felén van és fordítva, különben senki sem látná. A kör a teljességet, az önmagában tökéletes Univerzumot jelképezi, ahogy benne foglaltatik a két ellenpólus a Jin és a Yang. Az S vonal középen a dinamikus változást jelenti, ahogy egymást kergeti, és egymásba olvad a két különböző ősmínőség. Mint már beszéltem róla, ez a változás a világ mozgatója és ez jelenti az életet, mert a változás az élet maga. A két terület közepén elhelyezkedő más színű folt nem csak azt jelenti, hogy a Jin magában hordozza a Yangot, és fordítva, hanem inkább azt, hogy az egyik a másiktól táplálkozik, és abból is fakad és nő ki. Ezt a kínaiak úgy hívják, hogy az "egymást tápláló gyökér".

Folytatása következik.

- Cassa Nova-

A mágusok eszközei - 3. rész

A pálca

A ceremoniális mágiában a levegő alapelemet képviseli. Leggyakrabban bodzából, kőrisből vagy mogyoróágból készítik. A mágus kezének meghosszabbításaként az akarat irányítására szolgál. Megegyezik a boszorkányok seprűjével, a sámánok létrájával (lovával) és általában véve a Világfával. A bot a kiválasztottságot, a hatalmat és a beavatottságot jelképezi. Rokona az uralkodói jogarnak. A bölcsek botja a tudást jelképezi. Az öreg ember képében jelentkező tanító erre támaszkodik, mint világtörvényre.

Hermész botján, a szárnyas kaduceuson végigtekeredő két kígyó az erő semlegességét és a fizikai világban megnyilvánuló dualitását jelképezi. A papi botok és az ószövetségi pásztorbotok a római főaugurok botjaiból származtathatók, mellyel az eget osztották szférákra. A kiválasztottak kezében gyakran a kizöldülő bot jelezte az isteni adományt.

A mágiában a férfierő szimbóluma. Phallikus jelkép. A kőkorszakból számos csontból, szarvból, agancsból készült bot, pálca, jogar maradt ránk, ezeket valószínűleg a varázslók és törzsfők használták.

A legegyszerűbb varázspálca a következőképpen készül. Merkúr napján (szerdán) hajnalban sarlóval vágunk le egy megfelelő ágat, melynek hossza megegyezik a kinyújtott középső ujj vége és a könyök közötti távolsággal. Csiszoljuk le és fúrjuk ki. Közepébe helyezünk mágnesezett vashuzalt, vagy rézdrótot. Zárjuk le a végeit viasszal vagy rézkupakkal és fessük be kékre vagy feketére. A megfelelő mágikus jeleket szintén kékkel rajzoljuk rá. Tartsuk kék színű tokban elzárva. Az atlantiszi kristálypálca mai változata egyik vagy mindkét végén természetesen hasadt hegyikristállyal készül. Rézrúd végeibe erősítsük a kristályt és tekerjük be a pálcát bőrrel. Általában gyógyításra a legalkalmasabb.

Az egyiptomi Ibisz pálca is elkészíthető. Válasszunk olyan ágat, mely olyan vastag, mint az az

ág, amiből kiindul. A főágat vágjuk le a fáról a kinyúló ág csatlakozási pontjától 15-15 centiméterre. Ekkor a fiatalabb ág lesz a pálca nyele, az idősebb pedig a teteje. Csiszoljuk le az egészet, a tetejét faragjuk formára, majd fessük be a felső részt aranyra, a rúd felső felét zöldre, az alsót feketére vagy sötétkékre. Ezt a két utóbbi részt arany csíkkal választhatjuk el egymástól. Egyiptomban ezt a hatalom kifejezőjeként és mágikus eszközként egyaránt használták

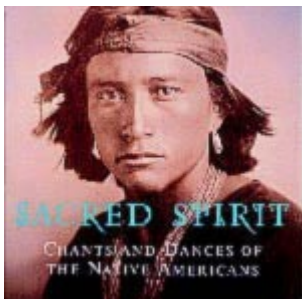
és Thot isten (bölcsség, mágia, írás stb...) nevéhez kapcsolták.

Rúnákkal szintén ékesíthetünk pálcákat, a célnak megfelelően.

- *Nayah, Osara* -

Zene a mágiaiban - Sacred Spirit

Előző számunkban King Diamond Voodoo-ját közöltük. Maradjunk is itt, a Nagy Vizen túl, ahogyan mostani főszereplőink neveznék az Atlanti-óceánt.

A **Sacred Spirit** (Szent Szellem) című lemez az észak-amerikai indiánok tradíciójára építi koncepcióját. A sámánok dalai nagyon sok erőt sugároznak, ezekkel irányítják az időjárást, így kommunikálnak őseikkel, gyógyítanak és számtalan mágikus munkát végeznek. Ezt az erőt akarta megfogni és az emberek számára elérhetővé tenni a Native American Rights alapítvány, a Virgin kiadó és Peter Kater. Magyarországon az EMI adta ki.

Az egyes és a hármas dal kivételével -mely Peter Kater szerzeménye- az összes szám a tradicionális sámán dalokon alapul, mai, modern felfogásban.

Az első szám az Intro and Prelude (Hogyan vészett el Nyugat), a 2. a Tor -Cheney-Nahana (Téli szertartás), a 3. a Ly-O-Lay Ale Loya (Az óramutató járásával ellentétes irányú körtánc), a 4. a Ya-Na-Hana (Vadrizs ünnepe), az 5. a Dawa (A bölcsődal), a 6. a Gitchi-Manido (Tanács a fiatalnak), a 7. a Yeha--Noha (Kívánságok a jóléthez és a boldogsághoz), a 8. a Ta-Was-Ne (Felemelkedés), a 9. a Heya-Hee (Közös törzsi, eső elállítására szolgáló dal), a 10. a Shamanic Chant No.5. (A lélek gyógyítása), a 11., utolsó szám a Yo-Hey-O-Hee (A tomahawk suhogtatása)

A lemez rendkívül alkalmas meditációk és asztrális utazások segédeszközéül. A sámánok nem csak a zenét és a dobolást használták a transzállapot elérésére. Rituális ruhát öltöttek, különféle mágikus tárgyakat használtak szertartásaik során. A dob monoton ütemének segítségével és énekléssel érték el a megfelelő tudatszintet. Utazásaik közben találkozhattak őseikkel, szellemi tanítómestereikkel, isteneikkel. A Világfán közlekedve meglátogathatták az alsóbb és a felsőbb világokat, segítséget kaphattak, démonokat és rossz szellemeket űzhettek. Sok esetben alkalmaztak pszichedelikus, növényi szereket, melyeket szentnek tartottak. Az indián népeknél sokszor az egész törzs részt vett a szertartásokon, hogy körtáncal és közös énekléssel gyűjtsék és koncentrálják energiájukat az adott célra.

Ez a zene jó példa az ősi és a mai világ harmonikus összeegyeztetésére. A régi dalok tökéletes összhangban vannak a modern zenei igényekkel és hangszerekkel. Rámutat a régi értékek fontosságára, a Föld tiszteletére, és utat mutat a gondolkodó ember számára. Megtanít, hogyan érzékeljük az energiákat és arra is, mennyi erő van a természetben és az emberben, aki a zenét hallgatva valóban a Természet részének érezheti magát.

- Ankh-Admon, Nayah -

VerseK

Kísértet

Omladozó torony mely álnok
titkot rejt magába
Kísértetjárta, rémes folyosók
pókhálós, dohos szobák
sötét sziluett az éjszaka homályában
hely, melyről az emberek azt mondják:
Gonosz ez a hely!
Ím a jelző, mit nem sikerült értenem
az évszázadok során.

1998. március 30.
-Mograhim-

A kitalált

Miként vak hollók kínja
vágja ketté makacs mesék fonálát
úgy hull le az időktől bélyeges arc
vénséges maszkja
arany, viasz és fény
benned káprázik a megtöretett gonosz
Nem lehet menekvés
hunyt szemű nyitott tenyerű gyermek
reszketsz a földön
a félelem héja az utolsó lázadás
A titok halott

1998. március 30.
-Osara-

Ha érdekelne

Szülemények ábrándos arcán
patakokban folyik az elzenélt
vágycsallama, sötét szemükben
démoni üzenet, mit nem hall meg
más, egyedül a megroppant tölgyes
Elsuttognám, miért táncolnak a bábuk
ha kérdeznéd, ha érdekelne

1998. március 30.
-Osara-

Éjjeli utazás

Bárhányszor tépett
mocskos rongyainkba
a szél
az erdő felett szálltunkban
csak kacagtunk
ha csontujjak tépték
a délutánt
és a hegyek mögül
fekete szárnyakon
érkezett az est
és végre elmondhattuk
harcainkat a fáknak
és megállva bámultuk
az olcsó titkokat
hogy sosem lesz többé
reggel
csak fújtuk a dalt
de végül eljött megint
hogy vére vörösre fesse
a felhők széleit
mi csak kacagtunk
szálltunkban hazafelé
az erdő felett
és mocskos rongyainkba
újra belekapott a szél

1998. május 5.
-Nayah-

Kanyon

Tudatlanság ragacsát hordozod magadon megköt,
a lelken a lelke, akivel csak találkozol
Mosolygós jóakarattal mögé rejtéd éned, csapdába
esnek láttodra a vakok
Ujjongva követnek éltetőid a ködbe
a tudás kanyonja felé
Logikus sejtés homálya zavarja össze
az irányok nevét
Oldalról lépsz a kanyonba
késő mikor eszmélsz: Szakadék!

1998. április 12.
-Mograhim-

Vámpírok - 1. rész

A mágikus irodalom gyakorta említ vámpírokat, a szerzők néhol mesebeli teremtményekként, néhol valós, fizikai lényekként említik fajukat. Elsősorban gonosz, hátborzongató mivoltukat hangsúlyozzák, az éjszaka teremtményeiként a holddal és a mágiával is kapcsolatba hozzák őket.

Napjainkban hatalmas divatja van a vámpírhitnek és mitológiának, klubok, csoportok alakulnak, akik külsőségekben, viselkedésben megpróbálják utánozni kedvenceiket. Pozitív, isteni lényekként kezelik őket, ami szintén nem teljesen felel meg az igazságnak. E két felfogás között kell keresnünk az igazságot a vámpírok jellemvonásait illetően. Sokan ismerhetik Anne Rice Vámpír Krónikáit és az első részből készült Interjú a vámpírral című filmet. Ebben a vámpírok társadalma éppoly változatos, mint az emberek világa. Mivel szinte mindannyiuknak vérrel kell táplálkozniuk, saját moráljuk dönti el, bűnös vagy ártatlan embereket ölnek-e meg, és kell-e ölniük egyáltalán. Néhányuk csak "megkóstolja" áldozatát, de nem okoz neki maradandó károsodást, ha nem akar.

Többféle legenda szól fajuk születéséről. Az egyik legősibb történet Káin testvérgyilkosságáig vezet vissza. Káin, aki a Sátán gyermekeként látta meg a napvilágot, féltékenységtől hajtva vérét vette öccsének, Ábelnek. Istentagadása és tette miatt szállt rá az átok, ami örök sötétségre és állandó gyilkolásra kényszerítette. Ennek a legendának a születése elsősorban a keresztény felfogásnak köszönheti létét.

A Vámpírkrónika máshogy vezeti le kialakulásukat. Mikor Osiris, az egyiptomi király feleségével, Isisszel harcolni kényszerült egy démonnal, a gonosz teremtmény megfertőzte a párt, akik ezáltal isteni hatalomhoz jutottak. Az első időkben a titkok őrzőiként néhány papjukkal együtt tevékenykedtek. Az átok akkor szabadult el, mikor illetéktelenek is hozzájutottak a sötétség ajándékához. Ettől fogva rengeteg vámpír garázdálkodott a világban, és csak néhányan tartották fontosnak az ősi bölcsesség és tudás továbbvitelét.

Híres történet az ír Bram Stoker által papírra vetett Dracula gróf története is. A dracul szó a latin draco-ból származik. Jelentése sárkány. A figura ihletője Vlad Tepes, a Havasalföld elhíresült fejedelme volt, aki a XV. században élt. Büntetései, válogatott kínzásai messzi földön híressé tették. Kegyetlenségei folytán a Karóbahúzó nevet is kiérdemelte. Mivel ő maga félt legjobban az éjszaka teremtményeitől, hogy megakadályozza a halottak feltámadását, az ősi babona szerint karóval ölte meg ellenségeit.

A Coppola által rendezett film az erdélyi fejedelem történetét kicsit emberibb megvilágításba helyezi. Miután az istenfélő férfi elvesztette szeretett hitvesét, megtagadta és megátkozta Istent és az élők világát, vért ivott, ezáltal saját fejére vonva az átkot. Halhatatlanul, évszázadokig

kereste az egyetlen számára értékeset, elvesztett szerelmét.

A természeti népek körében a vámpírok elsősorban állatok képében riogatják az embereket. Általában nem önálló személyiségek, mint az európai és az amerikai vérszívók, hanem démonokként jelennek meg. Dél-Amerikában él egy valójában ártalmatlan denevérfajta, amelyik élő állatok és emberek vérével táplálkozik. Szarvasmarhákat támad meg elsősorban, testükön apró sebet ejtve szívja ki vérüket. Nyálával véralvadást gátló és fájdalomcsillapító anyagot juttat a sebbe, és csak csekély vérvesztést okoz az áldozatnak. És ne feledjük a szúnyogokat sem...

A következő számokban egyebek között a vámpírok különböző fajtáiról, pszichikai, asztrális és fizikai megnyilvánulásairól, születésükről, halálukról, életmódjukról, szokásaikról, valamint a hozzájuk kapcsolódó periférikus területekről lesz szó.

-Nayah, Ankh-Admon -

Könyvismertető

Részletek Daniel Keys Moran: A gyűrű című könyvéből:

"Ragyogó, tűhegynyi fény hullott alá a semmiből, megjelent az ég kék szalagjának egyik végén, és hullócsillagként végigsuhant rajta. A tűhegyből lánggolyó lett, és recsegve-ropogva becsapódott a tágyalórészre, sziszegve, mint valami lézer. A golyó céltalanul cikázott ide-oda a földön, hideg szikrákat lövellt szét csodás áradatban, és a helység távolabbi végén leállt.

Loden lánya, Maria szélesen mosolygott; Eámon bosszankodott. Máskülönben semmi reakciót nem mutattak a várakozó uralkodók. A fénygolyó előtört, és a közepén egy királykobra alakja rajzolódott ki, húszszoros életnagyságban, lángoló, rubin pikkellyel borítva, és villámló, gyémántkemény szemekkel. A kobra egyszer föllobbant, semmivé foszlott, és Loga uralkodó állt a helyén; a vörös hajú, csillogó kék szemű férfi rájuk vigyorgott."

"Az első dolgozók, akikkel találkozott, nem hittek neki; megmutatta nekik Alber holttestét, mire hisztériás rohamot kaptak. Végül Cain rábukkant egy uralkodóra az egyik olvasóteremben. Kopogott a nyitott ajtón, és amikor az uralkodó fölnézett, belépett, és térdre esett.

- Asszonyom!
- Cain nem ismerte ezt az uralkodót, aki kíváncsian nézett rá.
- - Igen, Miért zavarasz?
- - Asszonyom, megöltem Alber uralkodót.
- Az uralkodó rámeredt.
- - Asszonyom - Cain fölnézett rá - , bocsáss meg, nem tudom, mit csináljak. Eastmarchban föladtam volna magam a legátusnak. Parlamentben ez lehetséges?

- Az uralkodó továbbra is döbbenetesen nézte.
- "A fenébe" - gondolta Cain, és tanárát kereste. "Loga!" "Cain! Mi van?" "Megöltem egy uralkodót, Loga." Cain egy pillanatra érezte Loga vidám hitetlenkedését, aztán: "Te komolyan beszélsz!"
- Cain az uralkodóra pillantott, aki nyitott könyve előtt ült, a ventilátor enyhe szele meg-meglebbentette a lapokat. Azóta sem mozdult, mióta Cain közölte vele a gyilkosságot. "Lehet, hogy kettőt öltem meg."

-

"A legszebb domb is sárgul
Amit láttam én
A dalnok hangja elhal
Csak álmodik s remél

A borostyánfény fakul
És leszáll az éj
A dalnok hangja elhal
A lantos még zenél

Kérlek táncolj és énekelj
Hisz nem tudod
Mit hoz majd a reggel

A lantos dala igaz és szép
Hisz nem tudod
A táncos merre lép

Gyertya ég s vak az énekes
Hát sok szerelmes összenéz
És szemed hiába keres
Táncost a táncban csak remélsz

A reggel jön s elragad
És bár nem vagy, én játszom
Sápadt arany hajnal
Ó, meglátod-e majd
A nap gyémántját, barátom?

Neked szólt a dalom
És veled véget ért
Vagy játszszak még tovább
Most már csak a dalért?"